

ธุรกิจยางพารา

สรุปแนวโน้มธุรกิจ

ISIC : 52221910 การผลิตยางแผ่น แท่ง ก้อน และรูปทรงต่างๆ
52221920 การผลิตน้ำยางข้น

ธุรกิจยางพาราในปี 2566 มีแนวโน้ม "Neutral (+)" โดยคาดว่าผลผลิตยางพาราที่ออกสู่ตลาดจะขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปจากสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยต่อการกรีดยางและราคาน้ำยางสดที่ยังคงอยู่ในระดับสูงกว่าช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 นอกจากนี้ ยังคงเห็นทิศทางการเติบโตของการส่งออกยางแท่งซึ่งมีสัดส่วนในการส่งออกกว่า 50% ของยางพาราชั้นกลางทั้งหมด โดยมีปัจจัยหนุนจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ คาดว่ายอดจำหน่ายรถยนต์นั่งทั่วโลกในปี 2566 จะขยายตัวราว 4.7%YoY มาอยู่ที่ 85.3 ล้านคัน และในปีถัดไปจะขยายตัว 7.6%YoY มาอยู่ที่ 91.8 ล้านคันซึ่งเป็นตัวเลขที่อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาด

ในส่วนของราคาส่งออกยางประเภทอื่นๆ อาทิ ยางแผ่น และน้ำยางข้น คาดว่าจะปรับตัวในทิศทางตรงข้ามกับยางแท่ง เนื่องจากยางแผ่นได้รับความนิยมในการใช้เพื่อผลิตยางล้อลดลง ในขณะที่การส่งออกน้ำยางข้นเพื่อผลิตถุงมือยางเริ่มส่งสัญญาณสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของตลาดหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 คลี่คลายลงทั่วโลก อย่างไรก็ดี ถึงแม้ว่าตลาดน้ำยางข้นจะไม่ได้รับอานิสงส์จากการแพร่ระบาดอีกต่อไป แต่คาดว่าตลาดจะยังไม่ได้รับแรงหนุนมากนัก โดยมีแนวโน้มทรงตัวหรือปรับลดลงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากยังคงมีความต้องการใช้ถุงมือยางสำหรับตรวจหาผู้ติดเชื้อและรักษาผู้ป่วย รวมถึงสำหรับการใช้งานทางการแพทย์อื่นๆ ทั้งนี้ โดยภาพรวมธุรกิจยางพารายังคงต้องระมัดระวังที่จะต้องเผชิญความเสี่ยงจากแนวโน้มเศรษฐกิจโลกที่ส่งสัญญาณชะลอตัวลงท่ามกลางภาวะเงินเฟ้อและต้นทุนค่าครองชีพที่สูงขึ้น รวมไปถึงการผันผวนของค่าเงินบาทในระยะถัดไป

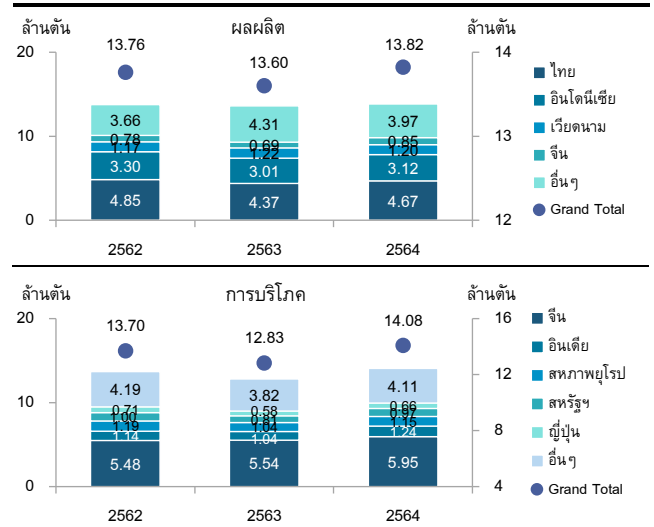
ภาพรวมธุรกิจ

ในปี 2564 ประเทศไทยมีเนื้อที่ปลูกยางพาราราว 22 ล้านไร่ ให้ผลผลิตรวม 4.67 ล้านตัน หรือคิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ 1 ใน 3 ของผลผลิตยางพาราทั่วโลกซึ่งมีทั้งสิ้น 13.82 ล้านตัน ส่งผลให้ประเทศไทยถือเป็นประเทศที่ผลิตยางพารารวมชาติมากเป็นอันดับ 1 ของโลก รองลงมาคืออินโดนีเซีย เวียดนาม จีน อินเดีย และมาเลเซีย ตามลำดับ สะท้อนได้ว่ายางพาราเป็นพืชที่มีบทบาทในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทยและประเทศอื่นๆ ในแถบภูมิภาคเอเชียเป็นสำคัญ ซึ่งผลผลิตยางพาราทั่วโลกในปีดังกล่าวปรับเพิ่มขึ้น 1.6%YoY โดยได้รับปัจจัยหนุนจากผลผลิตยางพาราของประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นตามสภาพอากาศที่เอื้ออำนวยและราคาน้ำยางสดที่สูงใจให้เกษตรกรเร่งกรีดยางมากขึ้น

สำหรับภาพรวมความต้องการใช้ยางพาราทั่วโลกในปี 2564 มีทั้งสิ้น 14.08 ล้านตัน เพิ่มขึ้น 9.8%YoY ตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมขึ้นปลาย โดยเฉพาะกลุ่มยางล้อเป็นสำคัญ ซึ่งกว่า 40% มาจากความ

ต้องการใช้ยางพาราในประเทศจีน รองลงมาคือ อินเดีย สหภาพยุโรป สหรัฐฯ และญี่ปุ่น ตามลำดับ ส่งผลให้การเติบโตการส่งออกยางพาราชั้นกลางของไทยขึ้นอยู่กับความต้องการใช้ยางพาราในประเทศผู้ใช้สำคัญดังกล่าว โดยพบว่าประเทศไทยถือเป็นประเทศส่งออกยางพาราชั้นกลางที่สำคัญของโลกด้วยเช่นกัน โดยผลิตภัณฑ์หลักๆ ได้แก่ ยางแผ่น ยางแท่ง และน้ำยางข้น เป็นต้น ซึ่งยางแผ่นและยางแท่งเป็นส่วนประกอบหลักในการผลิตยางล้อ ในขณะที่น้ำยางข้นใช้ในการผลิตถุงมือยางเป็นหลัก

รูปที่ 1 ภาพรวมผลผลิตและการบริโภคยางพาราทั่วโลก

ที่มา: The Association of Natural Rubber Producing Countries (ANRPC)

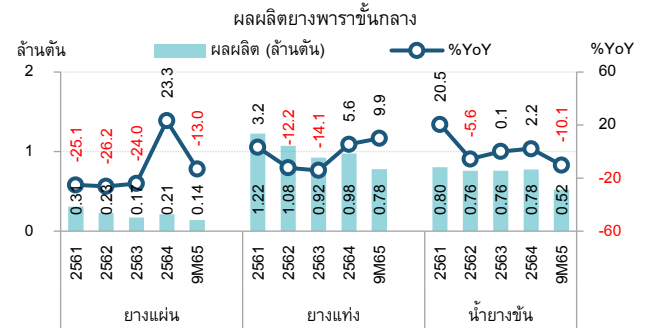
สถานการณ์ด้านอุปทาน

ประเทศไทยมีผลผลิตยางพาราในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 อยู่ที่ 3.35 ล้านตัน หดตัว 0.6%YoY สาเหตุที่ผลผลิตในช่วงเวลาดังกล่าวหดตัวเป็นเพราะเกษตรกรโค่นต้นยางอายุมากแล้วเปลี่ยนไปปลูกไม้ผลและปาล์มน้ำมันแทน อย่างไรก็ตาม จากผลของปริมาณน้ำฝนที่เพียงพอ ประกอบกับการระบาดของโรคใบร่วงลดลงจากปีก่อน คาดว่าผลผลิตยางพาราทั้งปี 2565 จะขยายตัว 2.7%YoY มาอยู่ที่ 4.8 ล้านตัน เติบโตสวนทางกับผลผลิตยางพาราในบางประเทศ อาทิ อินโดนีเซียที่คาดว่าจะหดตัว 10.3%YoY มาอยู่ที่ 2.8 ล้านตัน ในขณะที่ผลผลิตในมาเลเซียคาดว่าจะหดตัว 9.6%YoY มาอยู่ที่ 0.47 ล้านตัน เนื่องจากทั้งสองประเทศยังคงเผชิญกับสถานการณ์ขาดแคลนแรงงานกรีดยางและการระบาดของโรคใบร่วงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อพิจารณาผลผลิตยางพาราชั้นกลางสำคัญๆ ในประเทศไทยพบว่าในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 มีผลผลิตยางแผ่นทั้งสิ้น 1.39 แสนตัน หดตัว 13.0%YoY ในส่วนของผลผลิตยางแท่งอยู่ที่ 7.79 แสนตัน เพิ่มขึ้น 9.9%YoY สาเหตุที่ผลผลิตยางแท่งปรับเพิ่มขึ้นมากเนื่องจากการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง โดยเฉพาะในกลุ่มยางล้อ ที่หันมาใช้ยางแท่งเป็นส่วนประกอบหลักมากขึ้นด้วยเหตุผลที่ว่าสามารถควบคุมคุณภาพในการผลิตได้มากกว่ายางแผ่น เมื่อพิจารณาผลผลิตน้ำยางข้น

ในช่วงเวลาดังกล่าว พบว่ามีทั้งสิ้น 5.21 แสนตัน หดตัว 10.1%YoY ตามการชะลอตัวของความต้องการใช้ถุ้งมืออย่างท่ามกลางสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่คลี่คลายลงทั่วโลก

รูปที่ 2 ปริมาณผลผลิตยางพาราชั้นกลางในประเทศไทย

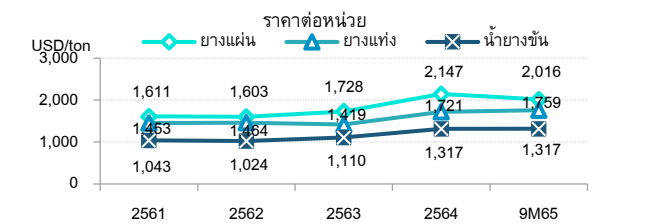
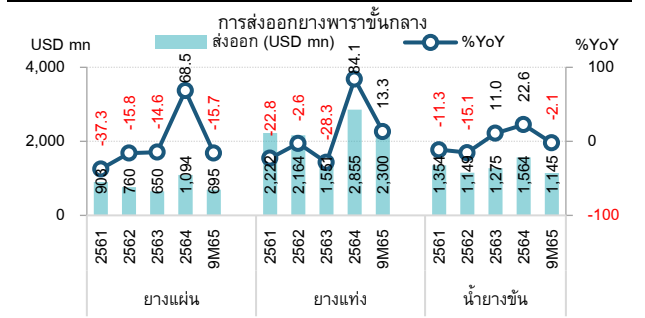

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

สถานการณ์ด้านอุปสงค์

การส่งออกยางพาราชั้นกลางของไทยในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 ขยายตัว 2.9%YoY โดยมีมูลค่า 4,140 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เมื่อพิจารณาแยกเป็นรายประเภท พบว่า ยางแท่งเป็นสินค้าประเภทเดียวที่เติบโตได้ดีในช่วงเวลาดังกล่าว โดยขยายตัว 13.3%YoY มาอยู่ที่ 2,300 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ซึ่งแตกต่างจากการส่งออกยางประเภทอื่นที่หดตัวลง โดยยางแผ่นหดตัว 15.7%YoY มาอยู่ที่ 695 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ขณะที่น้ำยางข้นหดตัว 2.1%YoY มาอยู่ที่ 1,145 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ส่งผลให้เมื่อพิจารณาเป็นราคาต่อหน่วยของยางแต่ละประเภทปรับตัวในทิศทางที่ต่างกันไป สะท้อนได้ว่าท่ามกลางสถานการณ์ที่หลายประเทศทั่วโลกปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ความรุนแรงของโรคระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่น้อยลง ยางแท่งกลายเป็นสินค้าที่มีความต้องการในตลาดสูงที่สุดซึ่งทิศทางราคาต่อหน่วยอยู่ในระดับเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมยานยนต์ ยางล้อ เป็นสำคัญ

รูปที่ 3 การส่งออกยางพาราชั้นกลางสำคัญๆ ของไทย

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

ในส่วนของตลาดที่สำคัญของยางพาราแต่ละประเภท พบว่า ยางแท่งส่งออกประเทศจีนมากที่สุดคิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ 30.1% รองลงมาคือ สหรัฐฯ 11.6% และเกาหลีใต้ 11.5% ในส่วนของยางแผ่นได้ส่งออกไปที่ประเทศญี่ปุ่นคิดเป็นสัดส่วนอยู่ที่ 24.6% สหรัฐฯ 15.4% และจีน 15.4%ตามลำดับ ขณะที่ตลาดหลักของการส่งออกน้ำยางข้นได้แก่ มาเลเซีย 44.8% จีน 36.1% และเวียดนาม 1.6% อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงความต้องการของแต่ละประเทศ พบว่าประเทศจีนซึ่งเป็นประเทศคู่ค้าสำคัญของไทยลดการนำเข้าทั้งยางแท่งและยางแผ่นในช่วง 9 เดือนแรกของปี 2565 หลังจากที่ได้รับซื้อยางทั้งสองประเภทเป็นจำนวนมากในปี 2564 เพื่อสต็อกวัตถุดิบไว้ให้เพียงพอต่อการใช้ในอุตสาหกรรมยางล้อ ประกอบกับจีนได้ขยายพื้นที่เพาะปลูกยางพาราไปในกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านจึงส่งผลให้ไทยส่งออกยางพาราไปจีนได้น้อยลง

สำหรับประเทศคู่ค้าอื่นๆ อาทิ สหรัฐฯ และญี่ปุ่น มีความต้องการยางแท่งเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ในขณะที่ความต้องการใช้ยางแผ่นลดลง เช่นเดียวกับจีน สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากความนิยมในการใช้ยางแผ่นเพื่อผลิตยางล้อลดลง สำหรับประเทศมาเลเซียซึ่งเป็นตลาดหลักของการส่งออกน้ำยางข้นของไทย พบว่ามีความต้องการน้ำยางข้นลดลงตามทิศทางของอุตสาหกรรมถลุงมือยางที่อยู่ในภาวะขาลงเมื่อเทียบกับช่วงสองปีก่อนหน้าที่มีปัจจัยหนุนจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ทั่วโลก

ตารางที่ 1 ตลาดส่งออกหลักของยางพาราแต่ละประเภท (มูลค่า: USD mn)

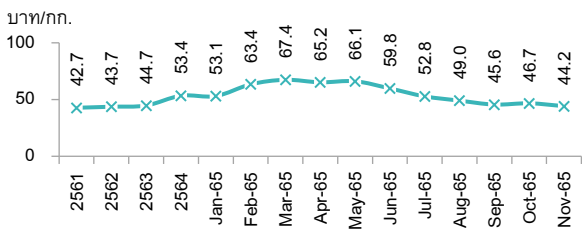
ประเทศ	ยางแผ่น		ยางแท่ง		น้ำยางข้น			
	2564	9M65	2564	9M65	2564	9M65		
ญี่ปุ่น	237.9	170.8	จีน	1,180.1	692.7	มาเลเซีย	738.4	513.4
%YoY	51.3	-12.8	%YoY	63.2	-15.4	%YoY	32.7	-8.0
สหรัฐฯ	166.0	107.2	สหรัฐฯ	274.0	267.7	จีน	510.0	413.4
%YoY	58.2	-18.3	%YoY	96.9	33.9	%YoY	17.3	11.6
จีน	271.7	107.2	เกาหลีใต้	186.3	264.2	เวียดนาม	22.5	17.7
%YoY	171.4	-38.3	%YoY	106.5	107.7	%YoY	13.2	3.0
อื่นๆ	418.7	309.6	อื่นๆ	1,214.1	1,075.2	อื่นๆ	293.0	200.7
%YoY	45.8	-4.4	%YoY	103.0	21.7	%YoY	46.9	-10.4
ทั้งหมด	1,094.3	694.8	ทั้งหมด	2,854.5	2,299.8	ทั้งหมด	1,563.8	1,145.3
%YoY	68.5	-15.7	%YoY	84.1	13.3	%YoY	22.6	-2.1

ที่มา: กระทรวงพาณิชย์

แนวโน้มการเติบโตของธุรกิจ

ธุรกิจยางพาราในช่วงปี 2566-67 คาดว่าจะขยายตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยผลผลิตยางพาราในช่วงเวลาดังกล่าวจะขยายตัวในกรอบแคบที่ 1-2%YoY อยู่ที่ 4.9-5.0 ล้านตัน ตามทิศทางของราคาน้ำยางสดที่เริ่มมีแนวโน้มชะลอตัวลงตั้งแต่ช่วงครึ่งหลังของปี 2565 เนื่องมาจากความต้องการยางพาราในตลาดปลายน้ำเริ่มทยอยกลับมาอยู่ในสภาวะปกติหลังจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 คลี่คลายลงทั่วโลก ทั้งนี้ ราคาน้ำยางสดในระยะถัดไปจะยังคงอยู่ในระดับสูงเมื่อเทียบกับช่วงก่อนเกิดการแพร่ระบาด

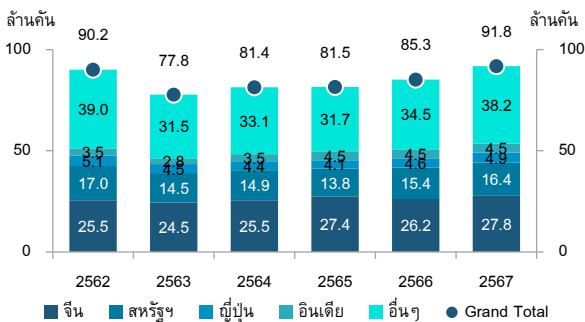
รูปที่ 4 ราคาน้ำยางสด (ณ โรงงาน)

ที่มา: การยางแห่งประเทศไทย

สำหรับการส่งออกยางพาราชั้นกลางของไทย คาดว่าการส่งออกยางแท่งยังคงโดดเด่นตามการฟื้นตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์เป็นสำคัญ โดยในปี 2566 ยอดการจำหน่ายรถยนต์นั่งทั่วโลกมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นมาอยู่ที่ 85.3 ล้านคัน และทยอยฟื้นตัวเต็มที่ในปี 2567 เมื่อพิจารณาตลาดรถยนต์แยกเป็นรายประเทศ คาดว่ายอดจำหน่ายรถยนต์นั่งของประเทศจีนจะปรับลดลงในปี 2566 หลังจากที่ประเทศจีนมีมาตรการลดหย่อนภาษีเมื่อซื้อรถยนต์นั่งส่วนบุคคลที่มีราคาไม่เกิน 3 แสนหยวน (ราว 1.57 ล้านบาท) และมีเครื่องยนต์ขนาด 2 ลิตร หรือเล็กกว่า โดยมาตรการดังกล่าวมีผลตั้งแต่วันที่ 1 มิ.ย. ถึง 31 ธ.ค. 2565 อย่างไรก็ตาม ยอดจำหน่ายรถยนต์ของประเทศอื่น อาทิ สหรัฐฯ ญี่ปุ่น และอินเดีย เป็นต้น ยังคงอยู่ในทิศทางขยายตัวต่อเนื่องจากสถานการณ์การขาดแคลนเซมิคอนดักเตอร์ทั่วโลกที่มีแนวโน้มคลี่คลายลง นอกจากนี้ การอ่อนค่าของเงินบาทที่ยังคงทรงตัวอยู่ในกรอบ 35-36 บาท/ดอลลาร์สหรัฐฯ ยังเป็นปัจจัยหนุนการส่งออกยางพาราชั้นกลางในช่วงเวลาดังกล่าวเช่นกัน

รูปที่ 5 แนวโน้มการเติบโตของยอดจำหน่ายรถยนต์นั่งทั่วโลก

ที่มา: LMC Automotive

ในส่วนของการส่งออกยางแผ่นและน้ำยางข้น คาดว่าจะอยู่ในทิศทางขาลง โดยยางแผ่นได้รับความนิยมในการใช้เพื่อผลิตยางล้อลดลง ในขณะที่การส่งออกน้ำยางข้นเพื่อผลิตถุงมือยางส่งสัญญาณสะท้อนความต้องการที่แท้จริงของตลาดหลังจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา-19 คลี่คลายลงทั่วโลก อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตลาดน้ำยางข้นจะไม่ได้รับอานิสงส์จากการแพร่ระบาดอีกต่อไป แต่คาดว่าตลาดจะยังไม่ได้หดตัวรุนแรงมากนัก โดยมีแนวโน้มทรงตัวหรือปรับลดลงเล็กน้อยเท่านั้น เนื่องจากยังคงมีความต้องการใช้ถุงมือยางสำหรับตรวจหาผู้ติดเชื้อและรักษาผู้ป่วย รวมถึงสำหรับการใช้งานทางการแพทย์อื่นๆ